

РЕШЕНИЕ

№ 22871

гр. София, 08.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6367** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във вр. чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата.
Образувано е по жалба на С. Я. К., ЕГН: [ЕГН] чрез адв. С. С., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0892-000106/27.05.2024, издадена от Т. С. К.- мл.автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" към ОДМВР [населено място], с която спрямо жалбоподателя на основание чл. 171, т. 2а, б. "б." от Закон за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ в качеството му на собственик, прекратяване регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразността на обжалваната заповед поради противоречие с материалния закон и неспазване на процесуалните правила. На първо място се оспорва компетентността на органа издал заповедта. На следващо място се твърди, че заповедта не съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. и съответно не отговаря на изискванията за форма. Липсва описание на фактическите и правни основания за издаването на заповедта, като административният орган се е задоволил само с препращане към издадения АУАН. Твърди се, че вземането на проба и провеждане на изследването е извършено в противоречие с изискванията на Инструкция за употреба на DRUG TEST5000, както и методическото указание за неговата употреба. Моли да се вземе предвид обстоятелството, че е дал кръвна проба за изследване, като счита, че до получаване на резултатите от същата издадената заповед се явява незаконосъобразна. Счита, че тест

устройството не е годно доказателство да установи обстоятелствата от хипотезата на чл. 171, т. 2а, б „б“ от ЗДвП. В заключение е отправено искане за отмяна на оспорената заповед. Посочва се, че жалбоподателят е оспорил дадената при полеви условия проба и впоследствие е дал кръвна проба пред съответните медицински органи. Резултатът от тази кръвна проба към настоящия момент не е готов, като същата има приоритет пред извършената проба при полеви условия и последната не следва да бъде ценена. Затова неправилно административният орган е издал обжалваната заповед и се иска нейната отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител адв. Д. поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Представя писмени бележки и претендира присъждането на разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът - мл.автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" при ОДМВР [населено място], издал Заповед № 24-0892-000106/27.05.2024, редовно призован, не се явява и не се представлява.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка.

Допълнително са представени от ответника Правила на производителя за работа с техническо средство за установяване на употребата на наркотични вещества и/или техните аналози от водачи на МПС, „Dreger drug test 5000“, разпечатка от паметта на техническо средство „Dreger drug test 5000“, с фаб № ARRC – 0024 от дата 27.05.2024г., 11.28 часа – тест № 13 с положителен резултат за употребата на „кокаин“; заверено копие на протокол № 264р-8469/27.05.2024г.

В отговор на отправено по реда на чл. 192, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК искане за представяне на документи от В. академия е получено писмо рег. № 8707/25.09.2024г-, в което е посочено, че взетите от жалбоподателя проби чакат ред за изследване и към настоящия момент не е налице резултат от същите.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по административната преписка се установява, че на 27.05.2024 г. около 10:55 часа жалбоподателят С. Я. К. е управлявал личния си автомобил „Ф. Туарег“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по ул. „ Д-р Н. В.“ на кръстовище образувано с [улица]в посока [улица]. При извършена проверка за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство " Drug Test 500" с фабричен номер ARRC – 0024 проба с номер 00013 е отчела положителен резултат за кокаин.

За горното на 27.05.2024 г. от Т. С. К. на длъжност мл.автоконтрольор е съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1210398. Водачът е оспорил резултата от проверката и на същия е издаден талон за медицинско изследване № 116375, връчен в 11:50 часа на 27.05.2024г., в който е определен срок от 40 минути за явяване във МБАЛ – „Д-р Т. В.“ [населено място]. Видно от съставена от ст. полицаи И. П. докладна записка водачът е бил ескортиран до МБАЛ – „Д-р Т. В.“ [населено място], където е предоставил кръвна проба, след което същият е задържан, като след приключване на служебната документация и снемане на писмено обяснение е освободен.

Акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 1210398 е предявен и връчен на водача, което е надлежно удостоверено с подписа му и тези на още двама свидетели. Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената Заповед за

прилагане на принудителна административна мярка № 24-0892-000106/27.05.2024 от мл. Автоконтрольор Т. К., с която на основание на чл. 171 т. 2а буква б) от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя е наложена принудителната административна мярка прекратяване регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца. Като правно основание за издаването на заповедта е посочена разпоредбата на 171 т. 2а буква б) от Закона за движението по пътищата, а за фактическо основание - управлението на моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Съдът намира, че жалбата е подадена от активно легитимирана страна, адресат на оспорената заповед, чиито права и законни интереси са неблагоприятно засегнати от нея. В заповедта е налице отбелязване за датата, на която е връчена - 27.05.2024 г., поради което жалбата е допустима. Разгледана по същество е основателна поради следните съображения:

Обжалваният административен акт е издаден от надлежно оправомощен орган за това, видно заповеди № 264з-894/06.04.2024г. на директора на ОДМВР [населено място] и № 8121з-1632/2.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи.

Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма и съдържа необходимите реквизити. Изложени са и фактическите основания, които са мотивирали административния орган да я издаде, включително чрез препращане към съдържанието на съставения срещу жалбоподателя АУАН, който е част от административната преписка.

В производството по издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, но не са спазени материалноправните разпоредби на закона.

Съгласно чл.171 от Закона за движението по пътищата за осигуряване на безопасността на движението и за преустановяване на административните нарушения да се прилагат принудителни административни мерки, една от които (чл. 171 т. 2а буква б) от същия закон) е прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година. Следователно необходимата предпоставка за прилагането на мярката по този текст е лицето да е управлявало моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена по един от посочените в закона начини, което в случая не е налице.

Редът за установяване на употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от водачите на МПС е определен в Наредба № 1/19.07.2017 г., приета на основание на чл. 174, ал. 4 от Закона за движението по пътищата; там са изброени способите за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози,

както и условията, при които се признават резултатите от приложението им. В чл. 6, ал. 10 в относимата редакция /ДВ бр. 81 от 2023г./ на посочената наредба е предвидено, че концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. В настоящия случай жалбоподателят С. К. е дал кръвна проба за лабораторно изследване, след като не се е съгласил с показанията на теста. Следва да бъде съобразено, че разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП предоставя алтернативна възможност проверката за употреба на наркотични вещества да бъде извършена с тест за установяването им или чрез химико-токсикологично лабораторно изследване, тоест след като оспорващия се е подложил на лабораторно изследване, не са налице материалноправните предпоставки за налагане на оспорената ПАМ.

Следователно в случая не се доказва по безспорен начин да са установени фактическите предпоставки за издаването на оспорения акт, а именно, че жалбоподателят е управлявал МПС след употребата на наркотични вещества. Поради това административният орган е приложил неправилно материалния закон.

По изложените съображения жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а заповедта отменена като незаконосъобразна (в този см. и Решение № 4296/27.06.2022г. по адм.д. № 5496/2021г. на АССГ; Решение №1170/02.04.2024г. по адм.д. №762/2023г. на АС- Велико Търново; Решение № 159/17.11.2023г. по адм.д. № 173/2023г. на АС – Видин; Р № 6638/26.06.2024г. по адм.д. № 781/2024г. на АС – Варна, Р № 313/13.07.2023г. по адм.д. № 253/2023г. на АС Добрич и пр.)

При този изход на делото жалбоподателят има право на разноски. Съгласно представения списък се претендират 10 лв. заплатена държавна такса и 1800 лв. адвокатско възнаграждение.. Като доказателство за уговореното и заплатено адвокатско възнаграждение е представено копие на Договор за правна защита и съдействие, издадена фактура и вносна бележка за заплащане по банков път. По тези съображения следва да бъде уважена претенцията за заплащане на разноски в размер на 10лв., представляващи внесена държавна такса и в размер на 1 800 лв. с ДДС, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 17 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0892-000106/27.05.2024, издадена от мл.автоконтрольор в сектор "Пътна полиция" към ОДМВР [населено място], с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "б. " от ЗДвП е чл.171, т. 2а, б. "а" ЗДвП е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР [населено място] да заплати на С. Я. К., ЕГН: [ЕГН] сумата от 1810 лв., представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: